

Duif

Dorpsdichter Swa Pelemans mocht mee de duiven gaan lossen in Noyon en schreef hierover volgend gedicht:

met een maretak in haar bek
kwam noachs duif terug aan dek
dus na de zondvloed was er nog leven
dit heeft de bijbel ons eertijds meegegeven

en de duif is door de eeuwen heen
een te bescheiden vogel gebleven
waar moet ik heen ik voel me alleen
laat me nu maar denk ik even

heb ik mijn coördinaten
opgeslagen op mijn zachte schijf
en hoe zit dat met al mijn maten
wie heeft er de duivelse mot in zijn lijf

van noyon naar 't duivenkot
dat is een lachttertje begot
'k heb nog Barcelona gevlogen
nee dat is net iets gelogen

alles o.k. ik voel me best
want ons moeder zit op 't nest
en mijn baas met constateur
staat nu reeds bij stappes aan de deur...

Swa Pelemans
occasioneel duivenlosser Noyon
met dank aan Lathouwers, chauffeur Aloïs, begeleider Joris en fotograaf Wim
een bijzondere belevenis
die nog niet aan ieder gegeven is...